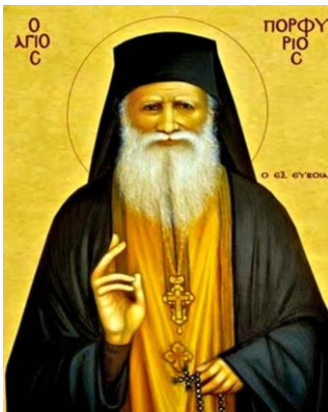

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

ÎN BISERICĂ ÎNAINȚĂM CĂTRE NEMURIRE

Sf.Cuv. Porfirie
Kavsokalivitul
(1906-†1991), *icoană*

Biserica este viață nouă în Hristos. În Biserică nu există moarte, nu există iad. În Evanghelia lui Ioan se spune: *Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac* (Ioan 8, 51). Hristos desființează moartea. Cel ce intră în Biserică se mântuiește, devine veșnic. Viața este una, o curgere fără sfârșit în care nu există moarte. Cel ce urmează poruncilor lui Hristos nu moare niciodată. Moare după trup, după patimi, dar se învrednicește a trăi încă din această viață în Rai, în Biserica noastră, iar apoi în veșnicie. Cu Hristos, moartea devine puntea pe care va trebui să o trecem cândva pentru a continua să trăim în lumina cea neînserată.

Și eu, după ce m-am făcut monah, am crezut că nu mai există moarte. Așa am simțit și simt mereu, că sunt veșnic și nemuritor. Cât de frumos!

În Biserică, prin Tainele care ne mântuiesc, nu există deznădejde. Chiar dacă suntem foarte păcătoși, ne spovedim, ne citește preotul și așa suntem iertați, înaintăm către nemurire fără nicio teamă.

Când Îl iubim pe Hristos, trăim viața lui Hristos. Îndată ce izbândim aceasta, cu harul lui Dumnezeu, trăim o altă stare, una de invidiat. Pentru noi nu există nicio spaimă. Nici moarte, nici diavol, nici pierzanie. Toate acestea există pentru oamenii care se află departe de Hristos, pentru cei ce nu sunt creștini.

Pentru noi, creștinii, cei ce fac voia Lui, aceste lucruri nu există. Adică există, dar atunci când ucidem în noi pe omul cel vechi, *dimpneună cu patimile și cu poftele lui* (Galateni 5, 24), nu mai dăm însemnătate nici diavolului, nici răului. Nu ne mai preocupă. Ceea ce ne preocupă este iubirea, slujirea lui Hristos și a aproapelui său. Îndată ce ajungem la măsura de a simți bucuria, iubirea, slujirea lui Dumnezeu fără de nicio teamă, atunci putem să spunem: *Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine* (Galateni 2, 20). Nimeni nu ne împiedică să pătrundem această taină.

(Evloghie Munteanu, *Ne vorbește Părintele Porfirie*)